

Sygn. akt IV CSK 145/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa Z. W.
przeciwko Gminie K., I. W. i A. W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 sierpnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 28 marca 2013 r., sygn. akt I ACz [...],

- 1) odrzuca skargę kasacyjną w części dotyczącej żądania niewydania we właściwym czasie decyzji administracyjnej,**
- 2) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej w pozostałym zakresie,**
- 3) odstępuje od obciążenia powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pismo z dnia 20 marca 2012 r. zostało przekazane Sądowi Okręgowemu w G. przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. z tego względu, że Z. W., zaadresował je na adres sądu powszechnego. Niewątpliwie zawiera ono skargę na przewlekłość postępowania administracyjnego (a ściślej na odmowę wydania we właściwym czasie, tj. bez zbędnej zwłoki aktu administracyjnego) zakończonego decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w G. z dnia 22 lutego 2011 r. Nr [...], od której skargi wniesione do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. zostały oddalone wyrokiem tego Sądu z dnia 13 października 2011 r., II SA/[...]. Wobec tego, że w piśmie tym powód powołał się ponadto na wyrządzenie mu szkody został wezwany do uzupełnienia tego żądania i je uzupełnił w piśmie z dnia 9 maja 2012 r.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy odrzucił tylko jego pozew o odszkodowanie, a nie skargę na niewydanie we właściwym czasie tj. bez zbędnej zwłoki przez wójta Gminy K. decyzji administracyjnej w postępowaniu wszczętym na skutek jego żądania zawartego w piśmie z dnia 28 maja 2003 r. Przesądza o tym nie tylko komparycja tego orzeczenia, gdyż jego przedmiot został oznaczony jako sprawa o zapłatę, ale formuła sentencji, w której pozew został odrzucony (a nie skarga) oraz jednoznacznie treść uzasadnienia. O tym tylko przedmiocie sprawy orzekł Sąd Apelacyjny na skutek zażalenia powoda Z. W., o czym przekonuje także treść sentencji tego orzeczenia. Skarga kasacyjna zatem, w części dotyczącej niewydania we właściwym czasie decyzji przez wójta Gminy K., jako odnosząca się do orzeczenia nieistniejącego była niedopuszczalna i podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. Skoro powód nie występował o uzupełnienie postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 4 czerwca 2013 r., to jeżeli stoi na stanowisku, że konieczną przesłanką żądania odszkodowania od Gminy jest uprzednie stwierdzenie we właściwym trybie postępowania niezgodności z prawem niewydania decyzji, pozostała mu możliwość ponownego wystąpienia z takim żądaniem (art. 417¹ § 3 k.c.).

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Choć skarżący powołał się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), to nie występuje ta przesłanka przyjęcia jej do rozpoznania.

O oczywistej zasadności skargi kasacyjnej możemy mówić wtedy, gdy z jej treści, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań wynika, że przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają jej uwzględnienie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepublikowane). Innymi słowy przesłanka ta występuje, gdy sprawie dopuszczono się takiego naruszenia prawa, które jest widoczne „na pierwszy rzut oka” i nie nasuwa wątpliwości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2007 r., III CSK 219/07, niepublikowane). O oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie można wnioskować na podstawie zakwestionowania podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Skoro przed Sądem Okręgowym zawisła już sprawa o sygn. akt I C [...] o to samo roszczenie i pomiędzy tymi samymi stronami oraz została oparta na tych samych okolicznościach, zatem zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. pozew o odszkodowanie podlegał odrzuceniu.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, w części dotyczącej dochodzonego odszkodowania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).